

FP9

**FOLKESKOLENS
PRØVER**

**BØRNE- OG
UNDERVISNINGSMINISTERIET**
STYRELSEN FOR
UNDERVISNING OG KVALITET

DANSK, LÆSNING OG RETSKRIVNING

Læsning

Teksthæfte

Læsning varer 30 minutter

Fredag den 3. maj 2024
Kl. 9.00-10.30

Europa-
Kommissionen

En union med lige muligheder Strategi for ligestilling af LGBTIQ-personer 2020-2025

Skabelse af en union, hvor alle mennesker er fri til at være sig selv.

Faktablad — november 2020

#EU4LGBTIQ

”Jeg har ikke i sinde at vente, når det kommer til opbygningen af en union med lige muligheder. En union, hvor du kan være den, du er, og elske den, du vil — uden frygt for beskyldninger eller forskelsbehandling. For at være dig selv er ikke din ideologi. Det er din identitet. Og den kan ingen nogensinde tage fra dig.”

Ursula von der Leyen
Formand for Europa-Kommissionen
Unionens tilstand 2020

EU har i de seneste år gjort gradvise fremskridt i retning af LGBTIQ-personers ligestilling, men LGBTIQ-personer udsættes stadig for forskelsbehandling.

I 2019 var **76 %** af EU-borgerne af den opfattelse, at lesbiske, bøsser og biseksuelle bør have de samme rettigheder som heteroseksuelle, i forhold til 71 % i 2015.

Imidlertid følte **43 %** af LGBTIQ-personer (lesbiske, bøsser, biseksuelle og transseksuelle) sig udsat for forskelsbehandling i 2019 i forhold til 37 % i 2012.

Fremme af mangfoldigheden i Den Europæiske Union

Europa-Kommissionen har en vision om Den Europæiske Union som et sted, hvor mangfoldigheden fejres som en del af vores fælles rigdom. En union, hvor du kan være den, du er, og elske den, du vil.

I EU bør enhver LGBTIQ-person:

være sikker

have lige muligheder

deltage fuldt ud i samfundet

Retlige
Anliggender
og Forbrugere

Første EU-strategi for ligestilling af LGBTIQ-personer

Europa-Kommissionen styrker sin indsats for at fremme en union med lige muligheder for alle ved at vedtage den allerførste EU-strategi for ligestilling af LGBTIQ-personer. I strategien fastsættes der en række vigtige mål fordelt på fire søjler, der skal nås inden 2025:

1. Bekæmpelse af forskelsbehandlingen af LGBTIQ-personer

- ▶ Håndhævelse og forbedring af retsbeskyttelsen mod forskelsbehandling
- ▶ Fremme af inklusion og mangfoldighed på arbejdspladsen
- ▶ Bekæmpelse af ulighed på områderne uddannelse, sundhed, kultur og sport
- ▶ Sikring af rettighederne for LGBTIQ-personer, der ansøger om international beskyttelse

2. Sikring af LGBTIQ-personers sikkerhed

- ▶ Styrkelse af retsbeskyttelsen for LGBTIQ-personer mod hadforbrydelser, hadefuld tale og vold
- ▶ Styrkelse af foranstaltningerne til bekæmpelse af hadefuld tale online og desinformation rettet mod LGBTIQ-personer
- ▶ Anmeldelse af hadforbrydelser rettet mod LGBTIQ-personer og udveksling af god praksis
- ▶ Beskyttelse og fremme af LGBTIQ-personers fysiske og psykiske sundhed

3. Opbygning af samfund, der inkluderer LGBTIQ-personer

- ▶ Sikring af rettigheder for LGBTIQ-personer i grænseoverskridende situationer
- ▶ Forbedring af retsbeskyttelsen for regnbuefamilier i grænseoverskridende situationer
- ▶ Forbedring af anerkendelsen af transpersoner, nonbinære personer og interkønnede
- ▶ Fremme af et gunstigt miljø for civilsamfundet

4. Frontkæmper for ligestilling af LGBTIQ-personer over hele verden

- ▶ Styrkelse af EU's engagement i LGBTIQ-spørgsmål i alle dets forbindelser udadtil

Ligestilling af LGBTIQ-personer i EU-politikken: integration

Kommissionen vil i alle EU-politikker integrere bekæmpelsen af den forskelsbehandling, som LGBTIQ-personer udsættes for.

Jeg er stolt over at være interkønnet. Det er kun et spørgsmål om tid, indtil alle har hørt om det, og indtil alle har forstået, at det biologiske køn ikke er binært. Det vil tage længere tid for folk at acceptere, at alle frit kan vælge, hvordan de identificerer sig.

Interkønnet, 35 år, bosat i Sverige

Jeg blev overfaldet af en gruppe mænd på hjørnet af min gade alene af den årsag, at min daværende partner og jeg gik hånd i hånd.

Homoseksuel mand, 28 år, bosat i Tyskland

Min kone og jeg er heldige — vi kan nyde livet sammen med vores to børn som en anerkendt familie i Belgien. Men så snart vi krydser grænsen til vores hjemlande, anses vi ikke længere for en familie. Det bekymrer os konstant. Hvis der skulle ske mig noget, vil det være meget vanskeligt for min hustru at gøre sin ret til vores børn gældende.

Slovakisk-rumænsk lesbisk par, to børn, bosat i Belgien

Vidnesbyrd fra Den Europæiske Unions Agentur for Grundlæggende Rettighedsundersøgelse i 2019, indsamlet af Europa-Kommissionen

BORGERLIGT TUSMØRKE

*Uddrag
Af Simon Fruelund*

st. tv.

Han har sat et lille skilt på døren.

Der er et billede af en schæferhund på, og ovenover står der:

Her vogter jeg!

Han er 59.

Han er invalidepensionist, og hunden er ikke en schæfer, men en labrador.

Han har boet her i fire år, og før det boede han på fjerde sal i en ejendom tættere på byen.

Han har en trehjulet knallert stående i et aflåst rum i kælderen, og hver eftermiddag tager han og hunden elevatoren ned.

Der er en rampe, der fører fra cykelkælderen op til parkeringspladsen, og herfra er der to minutter ned til mosen.

Det tager dem cirka en time at nå hele vejen rundt.

Han fik en blodprop for fire år siden.

Han har haft sit eget bageri, men de sidste femten år arbejdede han i et supermarked.

En gang om ugen kommer der en fra kommunen og gør rent, men ellers klarer han resten selv.

Han er ikke bitter.

Det sker, at han tager brød med til ænderne.

Det sker, at han bager en kransekage, når hans datter og børnene kommer forbi.

st. th.

Hun har boet her i otte måneder og har været clean i ni.

Hun har fået anvist lejligheden.

Hun kommer hos N.A. to gange om ugen og er begyndt at tage Dansk som enkeltfag på hf.

Hun går lange ture i området.

Som regel undgår hun det fine villakvarter på den anden side af mosen.

Der er nyklippede plæner, børn, der leger, og carporte med dyre biler, der lige stikker bagenden frem.

Der er stille.

Hun ryger 40 smøger om dagen.

Hun drikker ikke.

Hun undgår naboerne så vidt muligt.

Hvad skal hun sige, hvis de spørger?

At der er flere år, hun ikke kan huske?

At hendes børn bor hos en familie nede ved Vordingborg?

At hun ikke har tal på, hvor mange mænd hun har været sammen med?

Hun er sikker på, de kan se det på hende.

1. tv.

Han er uddannet lærer, og hun har tidligere arbejdet som sekretær for en arkitekt.

De kommer fra Irak og har to børn: en dreng og en pige.

De er på starthjælp.

Hun gør rent på en skole, og han arbejder på en grillbar i centeret.

Ingen af dem får løn, og ingen af dem har ret til ferie.

De er i praktik.

Det sker, at hun danser mavedans for ham.

Ved festlige lejligheder sker det, at de drikker alkohol.

Han drømmer om at flytte til Canada, men børnene vil helst blive i Danmark.

De har forbudt dem at hænge ud nede i centeret.

Den nye folkets tid

*Uddrag
Af Georg Metz*

HVORFOR DET NETOP blev Kjeldby, de valgte, var for så vidt lige ud ad landevejen. De havde siddet om formiddagen efter stormødet, hvor opgaverne endeligt fordeltes, og diskuteret flere emner frem og tilbage uden rigtig at kunne bestemme sig, da Knud som producer for udsendelsen uventet skar igennem og sagde:

– Hvorfor tager vi ikke bare op til Kjeldby, ikke fordi jeg kender stedet særlig godt, men byen ligger sådan lige tilpas midt imellem det hele og langt nok fra København til, at man kan lave det portræt af den typiske danske stationsby lige netop dér. Og så er der heller ikke så langt hjem, når man har fået nok af at være på landet og ikke kan holde det ud mere. Desuden ligger Kjeldby heller ikke så langt fra vandet, hvis det ellers bliver vejr til dét.

Vera rejste sig straks og gik hen til det store danmarkskort på væggen; hun fandt uden besvær Kjeldby, selvfølgelig vidste hun, hvor Kjeldby lå, og hun vidste også, akkurat som Knud vidste det, at der dér i Kjeldby var en ganske udmærket kro med et godt og kendt køkken og små idylliske dobbeltværelser, ternede duge på små intime borde i krostuen og stokroser i gården med topede brosten.

– Ja, hvorfor ikke, sagde hun, hvorfor tager vi ikke Kjeldby, det synes jeg bestemt, vi skal gøre. Men det er selvfølgelig Rolf, der i sidste ende afgør det.

PÅ SPORET AF ...

TEKST: PETER NICOLAI GUDME CHRISTENSEN FOTO: THOMAS NIELSEN

**ASLAK
FUNK***24 år, tjenerelev,
Køge Station*

Her til morgen ringede min mester og bad mig smide, hvad jeg havde i hænderne, og komme til Ringsted for at hjælpe ham med at flytte. Jeg har næsten ikke noget fravær fra Hotel- og Restaurantskolen i København, hvor jeg går, så hvis han synes, det er okay, at jeg bruger en skoledag på det, så gerne for min skyld.

I går aftes var jeg restaurantchef for et arrangement på skolen, hvor lærerne og deres familier kom og spiste. Det sværeste var at motivere de andre tjenerlever til at lave noget uden at lyde sur. Jeg forsøgte mig med at spørge folk, hvad de havde lyst til, men det var tydeligt, at nogle slet ikke havde lyst til at lave noget.

Jeg er elev på Snekken, der ligger på Roskilde Havn. Jeg har serveret for folk med mange penge, for almindelige nine to five-mennesker og for Joy Mogensen, Roskildes tidligere borgmester. Hvor var hun bare sød og rar. Min helt store drøm er at komme til at arbejde i kongehuset og servere for dronning Margrethe og toppen af Danmark. Hvis ikke man lægger store planer, kommer man ingen vegne.

PÅ SPORET AF ...

TEKST: PETER NICOLAI GUDME CHRISTENSEN FOTO: THOMAS NIELSEN

EMMY SHIRIN NIELSEN

27 år, kulturmedarbejder,
Ny Ellebjerg Station

Jeg er på vej på arbejde i Ans-garkirken i Københavns Nord-vestkvarter. Jeg har lidt af en blækspruttestilling. I dag skal jeg blandt andet gøre rent og købe ind til et kaffe-kage-arrangement med fællessang. Kim Larsen og den slags. Jeg er uddannet i litteratur-videnskab og har blandt andet haft Knud Romer i kirken til en samtale om hans seneste bog, 'Pigen i violinen'. Det var hårdt og sjovt. Han taler som et vandfald, så jeg skulle kæmpe for at sætte mig igennem. Snart får vi Haidar Ansari på besøg, en ung digter, der har siddet inde for forsøg på manddrab, og som skriver om livet på blokken. Nogle brokker sig på vores Facebook. De gider ikke flere indvandrerbandemedlemmer. Jeg tror på, at jeg kan få ham til at tale om sit eget samfundsansvar og gøre det relevant for lokalmiljøet. For tiden bor jeg i Næstved. Jeg havde svært ved at finde et sted i København, og noget af min familie bor der. Jeg føler et andet fællesskab i Næstved, der er flere smil. På gaden, i supermarkedet, i opgangen. Om jeg har nogen fremtidsdrømme? Nja. Jeg er lidt dårlig til at planlægge. Tager tingene, som de kommer.

PÅ SPORET AF ...

TEKST: PETER NICOLAI GUDME CHRISTENSEN FOTO: THOMAS NIELSEN

LASSE LYNGE

33 år, frisør,
Dybbølsbro Station

Jeg er på vej på arbejde hos Monroe Studio i Vanløse. Jeg er sådan set glad for arbejdet, men jeg er også naturmand, så jeg står og drømmer om at rejse til det nordlige Lapland og arbejde som laksefisker-guide på et lodge. Laksen deroppe, som vi også har i Østersøen, er som en tank. Stærk og udholdende. Og som et spøgelse. Svær at få på krogen.

Papa er frisør, brormand er frisør, og jeg blev også frisør. Det lå lige til højrebenet. Nu er det 17 år siden, jeg startede, og jeg har blandt andet arbejdet hos Henri, et af Københavns bedste steder, og bestyret en række saloner i Norge. Med tiden er jeg blevet både barber og frisør. Skæg er efterhånden mit speciale.

Efter jeg kom hjem fra Norge, arbejdede jeg for meget og gik ned med stress. Jeg trak stikket og boede tre måneder i et shelter ved Skjern Å og levede af den fisk, jeg selv fangede – men få mig nu ikke til at lyde alt for trist, jeg er faktisk en frisk og humoristisk fyr. Og single.

SOFIA HOLM

22 år, konstabel og kommunikationsgast på fregatten Niels Juel, Middelfart Station

Efter gymnasiet stod jeg i en situation, hvor der var sindssygt mange valg, og jeg vidste ikke, hvad jeg skulle. Jeg prøvede med værnepligten og blev omfavnet af fællesskabet derinde.

Nu er jeg på fregatten Niels Juel. Vi har lige været i England i syv uger for at blive NATO-godkendt til at blive udsendt på deres vegne. Vi var i gang hver dag fra klokken seks om morgenen til midnat og havde konstant 60 censorer, der kontrollerede og optimerede, hvordan vi arbejdede. Vi sejlede med en masse andre enheder og simulerede, at der var krig.

Vi er 120 mennesker om bord. Det lyder måske af meget, men når man er sammen flere måneder ad gangen, bliver man rimelig tætte rimelig hurtigt. Når man sejler, er der – ud over arbejdet – en masse træning, brætspil og filmhygge. Et af de fedeste steder, jeg har været i havn, var i Bergen. Når man har været fanget inde i et skrog i et stykke tid, er det rart at komme ud og få noget frisk luft. Jeg kunne helt sikkert godt tænke mig at blive udsendt. Der er mange, der har fordomme om, at hvis man er i Forsvaret, så er man pro krig. Men sådan er det ikke.

MOHAMED AHMED

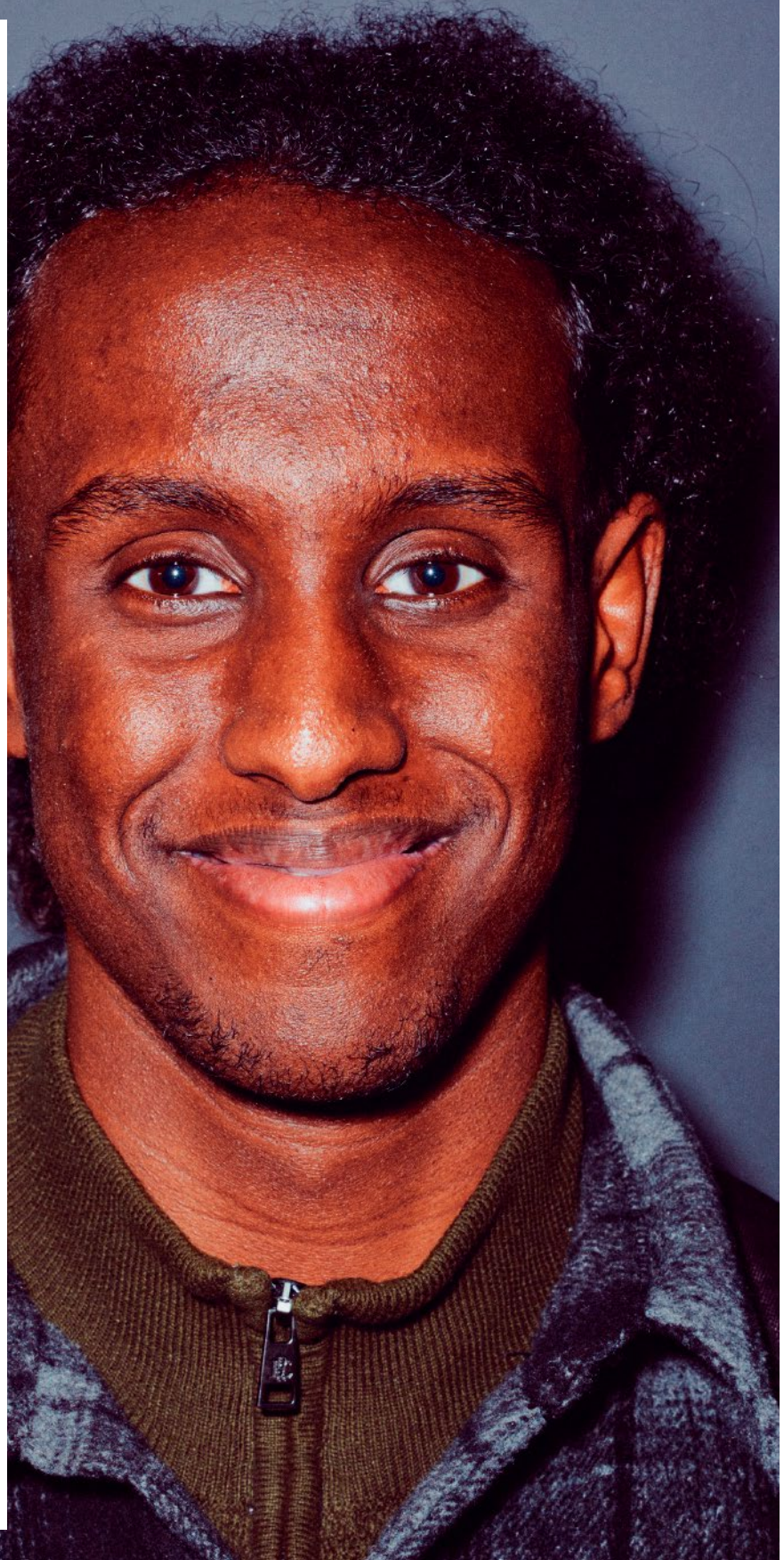
*22 år, studerer biomedicin på
SDU, Odense Station*

Jeg kommer lige fra universitetet og er på vej hjem til Nyborg. Jeg har været til spørgetime, for på fredag skal jeg til eksamen i teoretisk immunologi, altså immunforsvaret. Jeg føler, jeg er klar på det, men det kræver stadig en del forberedelse.

Gennem skoletiden har jeg altid vidst, at jeg gerne ville noget inden for naturvidenskaben. I dag læser jeg biomedicin, og jeg drømmer om at komme til at arbejde i medicinalindustrien.

Jeg bor sammen med mine tre brødre og min mor. Én gang om ugen er det mig, der laver mad, oftest mexicansk. Tortilla-wraps er min go to-ret. Egentlig tror jeg bare, at jeg har en ret almindelig hverdag. Jeg går i skole, tager i fitness med mine venner og er sammen med min familie. Og så bruger jeg generelt meget tid sammen med mine søskende, nevøer og niecer. Det er dejligt at få kvalitetstid med de små børn.

Hver fredag spiller jeg hyggefodbold sammen med en masse andre somaliere, der bor i Nyborg. Jeg har ikke en fast plads, men tager bare, hvor der lige mangler.

JULIANE NYBORG

*26 år, studerende på SDU,
Odense Station*

Min kæreste og jeg har taget toget sammen fra København, fordi han skal til teori-prøve i Odense. Jeg er taget med som support, haha.

Vi mødte hinanden på Israels Plads i København. Mansour (kæresten, red.) var ude at spille basket med nogle venner. Jeg sad bare og hang ud, og den der bold blev ligesom ved med at trille over til mig. Til sidst var han også lige nødt til at tage en pause ovre ved mig for at sige hej. Jeg var lige flyttet til København og kendte ikke så mange mennesker, men Mansour spurgte, om jeg ikke ville med ud at drikke kaffe. Jeg sagde ja.

Jeg er ved at læse en overbygning på journalistuddannelsen, der handler om internationale relationer og politiske processer. Til foråret rejser jeg til Firenze for at tage nogle fag på universitetet der.

I min fritid kan jeg godt lide at strikke. Jeg har lige lavet en lille, nuttet cardigan til min venindes datter, som jeg også er gudmor til. Jeg kan godt lide, at jeg får noget i hænderne og egentlig bare skal sidde og nørkle med nogle pinde og noget garn.

Midt i en popsang

Af Mette Vedsø

Tea krydser Jagtvej i en klump af mennesker. Hun går hurtigt, så løber hun et kort stykke, men bliver helt forpustet. Hun ser på telefonen. Hun vil gerne nå hen til klinikken fem minutter før sin aftale, så hun kan sidde lidt i venteværelset. Hun tænker på psykologen. På hendes kæde med det grønne vedhæng. På det korte pandehår og på hendes lilla negle. Ved deres første samtale var Tea vildt nervøs, hun kan slet ikke huske, hvad de talte om. Men sidste gang gik det godt. Det føltes så dejligt, da psykologen sagde: ”Fortæl mig, hvordan du har haft det siden sidst.”

Tea forsøger at spotte en bus. Sidst cyklede hun hele vejen, hun bevægede sig ad cykelstier og gennem lyskryds som en plet på *Google Maps*. Da hun kom frem, stillede hun sin sorte Raleigh foran klinikken. Hun klemte den ind mellem en plante og en rollator. Bagefter, da hun var færdig og kom ud af bygningen, var en rød blomst landet i hendes cykelkurv. Det var, som om blomsten smilede og sagde: *Godt gået, Tea* – og hendes hjerte lavede et lille hop. Hun tænkte: Alting skal nok blive godt igen.

350 meter fra Tea sidder Marianne i en prop. Det ville være meget lettere at logge på hjemmefra og så køre ind på arbejdet lidt op ad formiddagen. Trafikken letter omkring halv ti. Det er tosset at spille så meget tid i en kø. Men mailen fra chefen i går var ikke til at tage fejl af. Han skrev med fed skrift, at hele afdelingen skulle være fysisk til stede ved morgenmødet, han havde nogle meget vigtige informationer. Det snører sig sammen i Mariannes hals. Skal de mon spare? Kommer der fyringer? Hun skifter til P1. En mand, med rolig stemme, fortæller om rovfugle, så hun skifter tilbage til P3 og de irriterende værter. Gid der snart kommer et latterligt popnummer, hun kan synge med på. Den slags får hende til at slappe af. Trafikken står stille.

Marianne skuler mod mobilen, der lyser op. Der er to beskeder fra hendes søster og én fra Laura. Dejlige Laura. Tænk, at hun har en datter, der bliver 17 på søndag. Hun må huske at bestille den blå taske, hun ønsker sig. Hun kan gøre det inde på arbejdet efter mødet.

Tea går hurtigt. Selvom hun er begyndt at træne, er hun stadig ikke i særlig god form. Hendes mor spørger hele tiden, om de skal løbe sammen, og hun har givet hende en skridttæller. Tea havde faktisk planlagt at tage cyklen i dag, akkurat som sidst, men så var der noget med hendes gear. På Rejseplanen ser det ud til, at linje 6A stopper tæt på klinikken. Hun ser igen på telefonen. 08.37 – der er 23 minutter til hendes tid – shit – hun må skynde sig. Skoen gnaver. Hun er øm ved hælen. Det er nok en vabel. Hun går lidt, men så ser hun bussen. Den er på vej ind i det store kryds. Tea sætter i løb. Hun skal for resten huske at købe et par øreringe til Eva. Hun gider egentlig ikke med til hendes fest. De andre blev så fulde sidst. Kan hun komme med en dårlig undskyldning? Bussen drejer. Tea løber alt, hvad hun kan, selvom hun har sidestik.

Marianne sætter i gear. Så frigear. Trafikken står stille. Hun masserer nakken med den ene hånd. *Vigtige informationer*. Det var det, der stod i mailen fra chefen. Hvis hun bliver fyret, kan hun måske starte til keramik. Det har hun altid haft lyst til.

Nu glider det igen. Først langsomt, men pludselig løsner det op, lige der, hvor vejen deler sig, for de fleste biler skal ind mod byen. Marianne blinker ind i højre bane, hun sætter farten op hen mod krydset. Hun må over i denne omgang, så kan hun nå en kop kaffe inden mødet. P3 skifter til et popnummer med Justin Timberlake – *I got this feelin' inside my bones* ... og lige der, midt i en popsang, dukker der en krop op foran Mariannes bil.

En krop, der popper op ud af ingenting, og Marianne tænker: Er alting forbi?

Hun mærker sin egen fod stå på bremsen. Hun hører bilens dæk hvine mod asfalten. Bremsen er helt i bund. Hun mærker en tyngde. En krop falder ned foran hendes bil, og tiden er en evig slowmotion.

En krop rejser sig. Tea står foran Mariannes forrude. De ser hinanden i øjnene.

Marianne river døren op.

”Åh,” gisper hun.

”Jeg skal faktisk skynde mig til psykolog,” svarer Tea.

”Nej!” siger Marianne.

”Jeg skal nå bussen.”

”Men jeg har lige kørt dig ned. Kom. Sæt dig!” siger Marianne. Hun er overrasket over sig selv. Bossy, midt i en ulykke! ”Ind, kom så,” siger hun.

Tea ser bussen forsvinde. Hun vil helst bare hurtigt videre. Hun vil væk fra den fremmede dame og hendes bil, men hun sætter sig alligevel ind på forsædet.

Marianne kører over krydset. Hun fortsætter hen ad den stille vej og blinker ind til siden.

”Jeg har en tid klokken ni. Det er virkelig vigtigt,” siger Tea og tager sig til halsen. Hendes stemme føles underlig fjern. Det er, som om hun taler igennem et rør.

Marianne tænker: Gudskelov. Hun døde ikke. Hun er lige her. Og på en underlig måde føler hun sig forbundet med den fremmede pige. Som om de kender hinanden godt, det kunne være hendes datter, pigen kunne være Laura.

”Undskyld. Jeg havde for meget fart på,” siger Marianne.

”Men jeg løb jo bare. Jeg så kun den bus,” siger Tea og rømmer sig. Hvad er det med hendes stemme? Og hun har også propper i ørerne.

”Jeg sad vist og sang,” siger Marianne.

Tea fortæller, at hun skal til en samtale hos en psykolog. Hun siger også, at

hun kæmper med det sociale. Det udmatter hende at være i klassen. Hun har også alt for meget fravær.

Marianne nikker forstående.

”Men hvorfor siger jeg alt det til dig, ej undskyld.” Tea mærker telefonen sitre i lommen. *Mor* står der på skærmen, og Tea mærker, hun er lige ved at græde. ”Undskyld, jeg er helt oppe at køre,” siger hun og rømmer sig.

Marianne får lyst til at tage Tea i hånden. Hun får lyst til at give hende et langt kram. Hun ser pludselig begravelsen for sig. En kiste og roser. Teas forældre og Teas venner. Nej, nej. Hun må ikke tænke de tanker. Alting er godt!

”Ved du hvad! Jeg kører dig ind til psykologen,” siger Marianne og starter motoren igen.

”Vil du? Gud, hvor sødt af dig, tak!” siger Tea. Hun ser på damens hånd. Hun har et armbånd på med blå sten. Pludselig føler hun sig helt slap og rolig. Hun lader sig falde tilbage i sædet. Solen rammer hendes kind. Hun kunne falde i søvn. Lige her! Midt i en fremmed dames bil, der egentlig ikke føles så fremmed mere.

De kører langsomt fra kryds til kryds. Gennem morgentrafikken. De taler, som om de altid har kendt hinanden, og lander på en sidegade til Sølvgade. De vinker farvel. Tea går ud og trykker på dørtelefonen, og hun føler sig ældre, da hun siger: ”Det er Tea Larsen. Jeg havde en tid klokken ni. Undskyld, at jeg er sent på den.”

Marianne stiger ud af bilen og fortsætter ind i bageren overfor. Hun peger på kanelneglene og køber tre. De vejer godt til i papirposen. Hun sluger to af dem i en fart. Glubsk. Som en udsultet hund. Hun trækker vejret dybt og tager telefonen. Hun ringer til sin mand og siger: ”Jeg kørte en pige ned.”

Det følgende er ikke en del af prøven:

Dette prøvesæt er omfattet af ophavsretten, jf. ophavsretslovens § 1. Prøvesættet må alene anvendes til den på prøvesættet anførte prøve. Al anden anvendelse af prøvesættet, herunder visning eller deling f.eks. via internettet, sociale medier, portaler og bøger, udgør en krænkelse af Børne- og Undervisningsministeriets og evt. tredjemands ophavsret og er ikke tilladt. Overtrædelse af ophavsretten kan være erstatningspådragende og/eller strafbart.

Prøvesættet kan dog, efter at prøven er afsluttet, anvendes til undervisningsbrug på uddannelser m.v. omfattet af den lovgivning, som Styrelsen for Undervisning og Kvalitet administrerer.